

LEVENT

Korkusuz
Kurtarıcı

Mustafa Orakçı

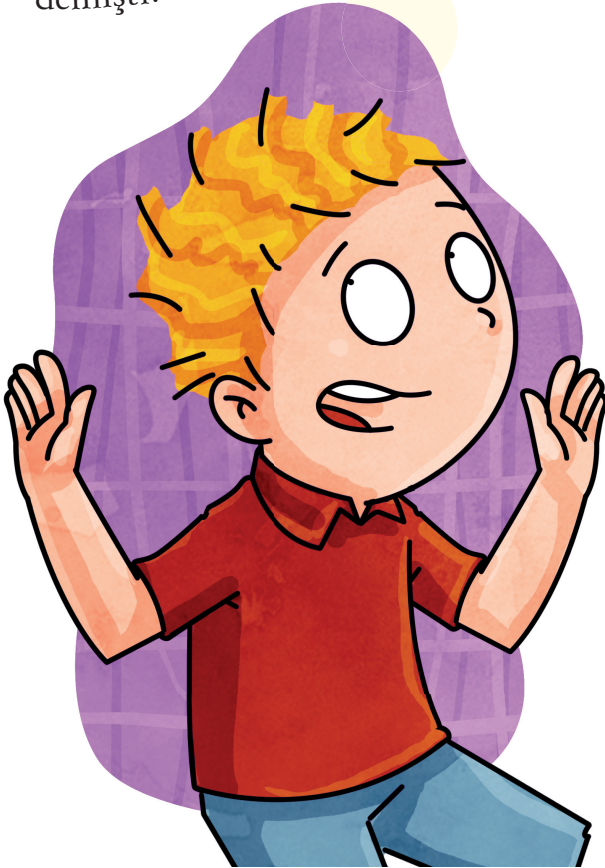
MERT'İN MUTLULUĞU

Tüm yaz boyunca en çok uğraştığım şey, Mert'e gazete okutmaya çalışmaktı. İlk başlarda, Mert'in bir süre sonra kendi kendine okumasını umuyordum. Ama bu hiç olmadı. Çünkü Mert okumayı sevmiyor. Açıkçası bunu anlayamıyorum. Okumak kadar güzel bir şey var mı! Ben okumayı öğrendiğimde çok heyecanlanmıştım. **"Yaşasın! Artık bütün kitapları kendim okuyabiliyim."** dediğimi çok iyi hatırlıyorum.

O zamandan beri de sürekli kitap okuyorum. Gezmeye gittiğim her yere kitap da götürüyorum. Her akşam kitap okumadan uyumuyorum.

Mert ise okumayı öğrendiği zaman “Okumayı öğrendim ya, artık her şeyi bana okuturlar. Of, şimdi ne yapacağım?” demişti. Hepimizin ağzı açık kalmış, onu

okumaya ısındırmak için evde kitap okuma saatleri düzenlemiştik. O saatte herkes kitabını alıp okumuştur. Ben de bu sayede bir sürü kitap okumuştum. Hatta bir çok kitabı babamla dönüşümlü olarak okumuştuk.

Daha önceki maceralarımı bilmeyenler için açıklayayım: **Babam yaz tatilinde bana ödev vermişti.** Mert'e Kasabanın yerel gazetesini okutacaktım.

Neredeyse bütün yaz tatili boyunca Mert'le birlikte Kasabanın Sesi adlı gazeteyi okuduk. Özellikle de çocuk sayfasını...

Bir gün, gazeteci çocuk gelmedi. Bu duruma en çok Mert sevindi. Neymiş efendim, sadece gazeteyi okurmuş. Israr etmedim, ancak gazeteci çocuk diğer gün de gelmeyince işler değişti.

- Bak kardeşim, bu böyle olmaz. İki gündür bir şey okumuyorsun. Gazete gelmiyorsa başka şeyler okuyalım, dedim.

- Olmaz ağabey...

- Neden olmazmış?

- Ağabey, babam sana ne görev verdi? "Her gün Kaşabanın Sesi'ni okut." dedi. Gazete gelseydi okuyacaktım. Gelmediği için şansını kaybetti.

- Şanki gazeteyi okuyordun da!

Mert'le didişip durduk. Okumamak için elinden ne geliyorsa yaptı. Ben de sonunda pes ettim. Ama çok kızmıştım. "Allah bilir, gazetenin gelmesini Mert

engellemiştir.” diye düşündüm. Mert bu. Ondan her şey beklenir. Okumamak için gazeteyi saklamış bile olabilirdi. O kahvaltı yaparken her yeri kontrol ettim. Gazeteleri saklayabileceği yerlerin hepsine baktım ama bulamadım.

Aklıma komşumuz Nermin teyze geldi. Aynı gazete ona da geliyordu. Hemen Nermin teyzeye gittim. Bahçede çamaşır asıyordu.

- Nermin teyze kolay gelsin.
- Sağ ol Leventçğim.
- Kasabanın Sesi gazetesi iki gündür bize gelmiyor. Size geldi mi?

Doğruyu söylemek gerekirse **“evet”** cevabına kendimi hazırlamıştım. Mert’in bizim gazeteyi sakladığına emindim. Cevap beni şaşırttı:

- Hayır Leventçğim... İki gündür gazete bize de gelmiyor. Neden gelmediğini ben de bilmiyorum.

